

Omstændighed, som talte for at flytte Museet til Koldinghus. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg heraf oplæse nogle Ord: „Ikke mindst Betydning vil det kunne have, at man i det smukke bakkede Anlæg, som omgiver Ruinen, vil kunne faa udmærket Plads til de forskellige Huse o. lign., der høre til Museer af denne Art. Som sagt, jeg tror ubetinget, at Koldinghus er det rette Sted til at lægge et Museum af denne Art“. Professor Krohn, der er Direktør for Kunst-Industrimuseet, og som ved Arrangementet af forskellige Udstillinger har vist sin Sagkundskab, Smag og Forstand paa den Slags Ting, maa dog ogsaa her kaldes en sagkyndig Mand. Hvad vilde der nu vindes ved at opgive at skaffe Folkemuseet Plads i Bygningerne ved Prinsens Palæ og i Stedet for lægge det ud paa Landet? Ja, naar jeg nu holder mig til det nævnte Eksempel: Koldinghus, vil Museet der blive installeret i Rum, som i og for sig selv ere Museumsgenstande. Disse gamle Rum ville, selv om de ere nyrestaurerede, dog bevare Fortidens Karakter. Det vil dels blive overhængende Rum i den ældste Del af Slottet, der ville kunne indrettes for de ældste Genstande, dels nyere Rum, der dog med deres dybe Vinduesnicher og tykke Mure ville bevare deres gamle Karakter, som svarer til det udstillede Indhold. Disse gamle, tarvelige og jævne Rum ville slutte sig naturlig om et Folkemuseums prunkløse Minder fra vor Bonde- og Borgerstands Fortidsliv, paa samme Vis som de prunkende Sale i Rosenborg slutte sig om Minderne fra Kongerne og Adelen. Man vilde altsaa faa — og det for en forholdsvis ringe Bekostning — et udmærket Museumsrum. Der behøver jo ikke netop at blive Tale om at benytte Koldinghus, som Direktør Bernhard Olsen foreslog, men hvad enten man nu gaar dertil, eller man gaar til at opføre en ny Bygning i en anden By, vil man ikke behøve at tage det Hensyn til Bygningens Ydre, som man bliver nødt til, hvis man bygger i Stormgade. Man vil kunne lade Bygningen baade i Indre og Ydre svare til de forholdsvis tarvelige Genstande, der skulle opbevares deri, hvorimod en saadan Bygning lagt i Stormgade nødvendigvis skal svare til Omgivelserne og derfor maa have et stoltere og flottere Ydre, høje Sale, der slet ikke egne sig til et Folkemuseums Interiører. Dette vil altsaa være vundet med Hensyn til selve Museumsbygningen. Dernæst vil man uden om Bygningen kunne faa Plads til det, der i særlig Grad har været Tanken ved Folkemu-

seets Stiftelse. Man vilde her faa Plads til at bevare en hel Del af de gamle Fortidsminder, som nu allerede for en stor Del ere forsvundne, og hvis Rester ere udsatte for inden lang Tid at gaa den samme Vej. Saaledes henviste Museumsbestyrelsen i sin foran omtalte Skrivelse til de gamle slesvigske „Bulhuse“, hvoraf der endnu vilde være enkelte til at faa. De ere som bekendt byggede af Egebjælker, men Rummene mellem Egebjælkeværket ere udfyldte, ikke med Mursten men med gamle tykke Egeplanker, der ere stillede paa Højkant. Saadanne Bulhuse bleve opførte i Slesvig længe efter, at Christian IV. havde forbudt Opførelsen af dem i Danmark, fordi Skovene bleve forhuggede ved den stærke Benyttelse af Egeplanker til disse Huse, og derfor findes der endnu nogle af dem i de tidligere slesvigske Sogne, skønt nogle af de mest karakteristiske ere forsvundne i de sidste Aar. Saadan et Bulhus vilde kunne sættes op og ved sit Indre og Ydre give et levende Billede af et gammelt sønderjysk Hjem for et Par Hundrede Aar tilbage. Der findes i vore Købstæder endnu enkelte gamle Huse fra Slutningen af det 16de og fra det 17de Aarhundrede, men der er kun meget faa tilbage, og de sidste af dem ere udsatte for snart at forsvinde paa Grund af Købstædernes Udvikling, da disse Huse kun daarlig betale sig, og deres hele Indretning ikke mere svarer til Nutidens Fordringer til Beboelsesrum. Derfor forsvinde disse gamle Huse med deres Bislag udenfor, med det kunstfærdige Smedejærnsgritter ved Stentrapperne, med deres rigt udskaarne Egetømmer, med den fremspringende 1ste Sal ud over Stueetagen og med deres smaa lave og indskrænkede Rum. Et saadant Hus eller flere af dem vilde her kunne bevares, og de vilde ved at udstyres med Bohave med videre kunne afgive et saadant Billede af Købstadborgernes Liv for et Par Hundrede Aar tilbage, som der ikke vilde være Tale om at kunne fremskaffe ved at opstille disse Ting i høje Museumssale. Enkelte af disse Bygninger vilde kunne bevares, medens de nu efterhaanden forsvinde; de kunne selvfølgelig ikke flyttes ind i en af Salene i Prinsens Palæ. Man vilde saaledes kunne bevare disse Fortidslevninger, som ellers inden faa Aar vilde gaa tabt, og man vilde inden for disse gamle Bygninger kunne skabe et Interiør, der paa ganske anderledes levende Maade, end der vilde kunne blive Tale om i Stormgade, vilde kunne tale til Folket om svundne Tider og om Forfædrenes Levevis. Ved at søge en saadan Plads for